

På langtur til Onsevig

Tekst og foto Leif Thygesen

Vil man gerne på en endags langtur med start- og slutpunkt i Nakskov Roklub, er den lille private fiskerihavn Onsevig et oplagt mål - det er en tur på 44 kilometer t/r.

Ture til Onsevig har da også i årenes løb været populære i Nakskov Roklub, men i de senere år er der sket en vis afmatning. Så vidt nakskovroklub.dk kan researche sig frem til, fandt den senest NR-tur til Onsevig sted den 15. oktober 2006. Så det må siges at være på tide, da Michael Hansen, Henrik Petersen og Signaturen en regnvåd augustsøndag tog af sted med Onsevig som destination. Som et kuriosum kan det nævnes, at besætningen var nøjagtigt den samme i oktober 2006, da Nakskov Roklub sidst besøgte Onsevig.

Henrik Petersen(bagest) og Michael Hansen er et par garvede roere, der ikke lader en smule regn stoppe en tur til Onsevig. På billedet holder vi en lille pause i det relativt rolige vand i læ bag Vensholm.

Vi starter i tørvejrs, men da vi når Trælleholm begynder regnen og den bliver en trofast følgesvend på stort set hele udturen. Med 5 m/s fra nordvest og dermed modvind går det efter Hestehovedet mod nord.

Hvert 10. minut skal vi skifte plads i båden. Det er toerens pligt at holde øje med Stroke Coachen, som er en lille anordning, der viser tiden og tæller tag i minuttet. Undervejs lykkes det alle tre deltagere en enkelt gang at overse skiftetiden, og dermed er der lagt basis for tre gange tre kvajebajere en gang ved lejlighed. Efter en god time og en sjat minutter kan vi så forlade det daglige rofarvand ved færgehavnen i Tårs, og er nu ude i langtursfarvand.

Kursen sættes stik nord, og vi kan så den næste times tid ”nyde” sidesøen, som giver uberegnelige vippe- og gyngeture. Lidt besværligt at ro i, og sammen med regnvejret bevirker det da også, at tanken om søndagsavisen og den varme kaffe hjemme i den bløde stol strejfer én. Man kan blive helt filosofisk på sådan en langtur og stille sig selv eksistentielle spørgsmål som: Hvad laver du egentlig her?

Men et par kilometer efter Tårs bliver disse tanker brutalt afbrudt af en grim skurrende lyd, og vi ligger uhjælpeligt fast. Vi er roet på en stor sten, der er skjult lige under vandoverfladen, og ligger nu oven på den og kan hverken komme frem eller tilbage. Der er kun et at gøre, Signaturen - der styrer - må i vandet, men da jeg læner mig ud over siden for at hoppe i, løfter en sidebølge os lige så stille og roligt af stenen. Således blev en af de ellers udskældte sidebølger nu vores ven og red-

ningsmand. En kort inspektion viser, at båden ikke er blevet utæt, og senere viste det sig, at vi havde ramt så lige på stenen, at vi end ikke havde fået en lakskade. Metalskinnen på kølen har klaret sagen for os. Hvor heldig har man lov til at være?

Frederiksdal bliver passeret, og inden længe er vi i læ af Vensholm, og oplever oven i købet, at bølgerne skubber bag på, da vi går inden om den lange ø. Nu får man svar på spørgsmålet: Hvad laver du egentlig her? Båden flytter sig i et pænt tempo, og roning er igen en fornøjelse.

Ikke alle 23 vindmøller på Nøjsomheds Odde snurrer og skaber alternativ energi, men vi har energi nok til at ro de sidste kilometer frem til Onsevig Havn.

*Målet er nået – I baggrunden ses Onsevig Fiskeri Havn.
Foto Michael Hansen*

Havnen er blevet smukt renoveret efter den store oversvømmelse i november 2006, og forude venter et af turens højdepunkter: Madpakken.

Efter to timer og 45 minutters roning i rusk og regn smager madpakken særdeles godt. Vi er gået i tørvejrs under sejlklubbens halvtag. Men for øvrigt regnede det ikke, da vi spiste, så halvtaget var en unødvendig luksus.

Vi møder Michaels far, der lige er blevet færdig med at flå ål, slår en sludder af, og kigger os lidt omkring, inden det atter er tid til at gå ombord i r/b "Langø" for at finde hjem af.

Tre ting har ændret sig. Regnen er stoppet, vinden frisket op og den er drejet længere om i vest. Sidebølgerne er i hvert fald ikke blevet mindre, men sådan har hver etape af en rotur sin charme. Vi vender snuden op i vinden, når vi skal skifte styrmand, og når efter cirka en time og fyrre minutter til Tårs. Vinden er nu vores forbundsfælle, der skubber båden den rigtige vej på vores tur ind gennem fjorden.

Ømme i ben, arme og ikke mindst i den nederste kødfulde del af ryggen, lægger vi til ved Nakskov Roklubs bro, og mens vi vasker og tørrer vores båd af, fantaserer Henrik højlydt om kaffe, nybagte boller og lagkage. Hverken Michael eller jeg har svært ved at følge Henriks fantasier. Et varmt bad afslutter dagens udflugt. Det er dagens andet højdepunkt, mener Michael. Så strengt taget kunne man jo nøjes med at tage bilen til Onsevig, spise sin madpakke, og så køre i roklubben og tage et bad! Men mon ikke det er roning, der sætter tingene i relief?

Prøv turen, den kan anbefales. Signaturen vil under alle omstændigheder gøre sig umage for, at der ikke igen skal gå mere end tre år inden fornøjelsen gentages. Og så skal det lige tilføjes, at det jo ikke **behøver** at være rusk- og regnvejr, når turen gennemføres. Den kan også roes en dag med sol og svag gunstig vind.

thygesen@nakskovnet.dk

I Onsevig har de blandt andet fået en ny lav bro, som er som skabt til robåde. Bemærk de lodrette pæle som fungerer glimrende som rækværk, når man skal op af båden - en service til stivbenede og ældre roere som Signaturen. Eneste problem med broen er, at den er lidt svær at lægge til ved, da man skal sno sig lidt mellem nogle fortøjningspæle for at komme ind til herlighederne.